

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:38
מוצאי שב"ק.....9:04
שיעורים כסדרן
נ"ד.....ישעיה מ"ו-מ"ז
בבלי.....תמורה כ"ט
ירושלמי.....ערלה י"ז
תוספתא.....סוטה פרק ט'
רמב"ם.....כלים ה'

פרשת ואתחנן, שבת נחמו, ט"ז אב, אבות פרק ג', שעת תשע"ט לפ"ק
שעה 8, גליון 49 (409)

מוהרא"ש דער צייילט

אן קיין געפיל

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן צ"ט) אז א איד דארף זיך צוגעוואוינען שטענדיג צו רעדן צום אייבערשטן, סיי ווען ער האט א געפיל דערין, און סיי ווען ער האט נישט קיין געפיל, אפילו ווען ער קען נאר רעדן קאלטערהייט. ווייל ווען א מענטש וועט אסאך רעדן צום אייבערשטן, אפילו אן א געפיל, וועט זיך סוף כל סוף עפענען זיין הארץ און ער וועט באקומען א געפיל צום אייבערשטן, און דאן וועט ער אוטאמאטיש אויך אויפהויבן אלע תפלות וואס ער האט געבעטן אן קיין געפיל.

דער רבי טייטשט מיט דעם דער פסוק אין די וואכעדיגע סדרה (דברים ג, כז) "ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר", טייטשט דער רבי, "ואתחנן אל ה' - א איד זאל שטענדיג רעדן און בעטן דעם אייבערשטן, סיי ער האט א געפיל און סיי ווען ער האט נישט. ווייל "בעת ההוא לאמר" - עס וועט קומען א צייט ווען ער וועט באקומען א געפיל און די ווערטער וועלן זיך זאגן פון זיין מויל ווי געשמירט, און דאן וועט ער אלעס פאררעכטן.

דאס איז נישט נאר ביים רעדן צום אייבערשטן, נאר די זעלבע איז אויך ביים לערנען תורה, אדער ביים טון מצוות. א איד דארף דינען דעם אייבערשטן און פרויבירן אריינצוכאפן ווי מער תורה און מצוות, אפילו ווען ער טוט דאס נאר קאלטערהייט אן קיין שום געפיל און אן קיין פארשטאנד, אפילו עס די תורה ומצוות זענען אויס האלב-געבאקן, עס האט <<<<<<

פרשת השבוע

לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו, לשמור את מצות ה' אלקיכם אשר אנכי מצוה אתכם. לכאורה זאגט דער פסוק איבער די זעלבע זאך עטליכע מאל, עס וואלט געקענט שמיין בלויז "לא תוסיפו על הדבר ולא תגרעו ממנו לשמור את מצות ה' אלקיכם", די ווערטער "אשר אנכי מצוה אתכם" זעט אויס ווי עס איז איבריג.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) אויפן פסוק (דברים י) לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל, אז דורך דעם וואס א איד האט אמונת חכמים, ער גייט צו א צדיק און ער פאלגט וואס דער צדיק זאגט, דורך דעם גייט ער שטענדיג אויף די ריכטיגע מיטל-וועג, און ער גייט נישט צו רעכטס אדער צו לינקס.

דער רמב"ם זאגט (הלכות העות פק א' הלכה ד) אז א מענטש דארף אייביג גיין אויפ'ן מיטל וועג, מען פאר נישט גיין אויף אן עקסטרעמע וועג נישט צו גוט און נישט צו שלעכט.

פאר א מענטש איז דאס אבער ויער שווער צו מקיים זיין, צו גיין שטענדיג אויף די מיטל וועג. אדער ברענגט ער נאר שטארק צום אייבערשטן, אזוי ווייט אז עס גייט אויף איין עקסטרעם, ער וויל אפלאזן די גאנצע וועלט, און גארנישט האבן מיט קיינעם, נאר דינען דעם אייבערשטן, וואס דאס איז אויך נישט גוט, ווייל דאס קען נישט אנהאלטן. אדער וויל ער גיין אויף די פונקט פארקערטע וועג, ער איז זיך אינגאנצן מייאש אז ער וועט נאך אמאל קענען זיין וואויל, און ער הערט אינגאנצן אויף צו דינען דעם אייבערשטן. און ביידע פון די וועגן זענען נישט גוט.

די עצה דערצו איז צו גיין צו א צדיק און פאלגן וואס ער זאגט, ווייל דער צדיק קען געבן פאר'ן מענטש די ריכטיגע וועג ווי אזוי ער זאל זיך פירן. ווי אזוי ער זאל דינען דעם אייבערשטן. ער איז מחזק דעם מענטש אז ער נישט נאכלאזן און זיך מייאש זיין, און ער פירט דעם מענטש אויפ'ן ריכטיגן וועג אז ער זאל נישט ברענגען מער וויפיל מען דארף.

דאס איז פשוט אין פסוק, דער אייבערשטער זאגט אן פאר די אידישע קינדער, לא תוסיפו על הדבר ולא תגרעו ממנו, לייגט נישט צו צו די מצוות און נעמט נישט אראפ. נישט אז דו זאלסט ברענגען צו שטארק צום אייבערשטן און צולייגן צו די תורה, און נישט אז דו זאלסט אינגאנצן נאכלאזן און אראפ נעמען פון די תורה. דו דארפסט גיין נאר אויפן מיטל וועג, און טון נאר וואס די תורה הייסט. אויף דעם האט משה רבינו געזאגט צוויי מאל "אשר אנכי מצוה אתכם", צוצוקומען צו דעם צו קענען גיין אויפ'ן מיטל וועג, צו דעם דארפט איר אויסהערן דאס וואס איך משה רבינו דער צדיק זאגט, ווייל נאר א צדיק קען פירן דעם מענטש אויפ'ן ריכטיגן וועג.

(זאת התורה נאחזקין ד')

א גוט ווארט

היט דיינע אויגן, וועט דיר נישט שאטן קיין עין הרע; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פרכות כ): "עין שלא רצתה לזון ממה שאינו שלו - אין עין הרע שולטת בו", יוסף הצדיק האט זיך געהיטן זיינע אויגן און ער האט נישט געקוקט אויף אשת פוטיפר, דערפאר האט ער באקומען די ברכה אז פאר אים און זיינע דורות הבאים שאדט נישט קיין עין הרע; אז דו וועסט זיך היטן דיינע אויגן, וועסטו זיין אפגעהיטן פונעם אייבערשטן אליינס.

איך בעט דיר, מיין טייערער תלמיד, פארמאך אלע וועגן ווי אזוי דו קענסט אנקומען צו קוקן שלעכטע זאכן; וועמען פאפסטו!! וועמען נארסטו!! דו נארסט דאך זיך אליינס. דו מיינסט אז דו נארסט דין ווייב וכיו; דו אליינס ווערסט דאך פארשווארצט, פארנוואס זאלסטו זיך דארפן מוטשען מיט שוועריקייטן דין גאנץ לעבן? דו קענסט דאך האבן א חיים טובים.

(עצתו אמרתי, פי מסות מסעי תשי"ט)

שאלות ותשובות ברסלב

מיין בחור איז אוועק געפאלן, זאל איך לערנען מיט אים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א זון א בחור וואס איז ליידער אוועקגעפאלן פון דרך הישר, איך האב נאך אבער א שיעור צו לערנען מיט אים בחברותא. לעצטנס האט מיר א געוויסער מתנדב געזאגט אז איך זאל

נישט לערנען מיט אים קיין תורה, ווייל דאס געבט אים א תירוץ אויף זיינע מעשים, ווייל ער קלאפט זיך אין רוקן אז לערנט שוין, און מער דארף ער גארנישט טון, ער דארף שוין נישט זיין ערליך.

איך פארשטיי אבער אז ס'איז נא גוט ער זאל קאטש לערנען עפעס א שיעור אין משניות און גמרא, ווייל די תורה וועט אים צום סוף רייניגן.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר זאגן וואס איז די ריכטיגע וועג צו האנדלען?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת דברים, ו' מנחם-אב, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... גור יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער נישט אויס דעם אזוי גערופענעם מתנדב וואס רעדט צו דיר אנטקעגן די תורה וואס הייסט יעדן טאטע לערנען מיט זיינע קינדער; א זון וויל לערנען מיט דיר זאלסטו אנדא ווייטער לערנען מיט אים ביז די ליכטיגקייט פון די תורה וועט אים צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

דער עיקר זאלסטו זוכן אין אים גוטע נקודות; ער האט זיכער גוטע מעשים. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנ"ח טו) אז אפילו פושעי ישראל זענען אנגעפולט מיט מצות; אז דו וועסט טרעפן אין אים גוטע נקודות וועסטו אים אינגאנצן צוריק ברענגען צו אידשקייט.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן רפב): אז אפילו א מענטש וואס איז א רשע גמור רחמנא לצלן, אויב קוקט מען אויף אים מיט א גוט אויג און מען זוכט אין אים גוטע זאכן, אפילו מען זאל טרעפן אין אים בלויז איין פינטעלע גוטע, וועלפט מען אים מיט דעם אז ער זאל ארויס גיין פון זיין שלעכטע און ער ווערט אויס רשע, ער ווערט א צדיק. דער רבי טייטשט מיט דעם דער פסוק (ה'הלים לו, ט) "עוד משע וראי רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו", אז מען טרעפט "עוד מעט" - א קליינע גוטע זאך, וואס אין דעם איז ער יאין רשע, דאס הייסט אז מיט די זאך איז ער גוט, "והתבוננת על מקומו" - נאכדעם ווען איך קוק אויף אים, זע איך "ואיננו" - נישט דא מער דאס שלעכטע, ער איז נישט דער זעלבער מענטש פון פריער, ער איז געווארן א צדיק.

רבי נתן זכרונם לברכה איז אמאל געפארן אויפן וועג מיט זיין תלמיד רבי נחמן טולטשינער זכרונם לברכה, דורכאויס דעם וועג האט רבי נתן גע'סח'רט די תורה פון א'מקרה (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן רפב) און רבי נחמן טולטשינער האט דאס נאכגעברומט, האט רבי נתן זיך אנגערופן פאר רבי נחמן טולטשינער: "נחמן! לאן נישט; גלייב מיר, ווען מיר וואלטן געפאלגט דעם רבי'ן און געקוקט גוט אויף יעדן איינעם, וואלטן מיר געקענט מחזיר בתשובה זיין די גאנצע וועלט".

אז דו וועסט אים לייב האבן, וועט ער דאס שפירן, און עס וועט אים צוריק ברענגען צו די אידשע וועג; עס איז נישט גרינג פאר א טאטע צו קוקן גוט אויפן קינד ווען דער קינד טוט עבירות רחמנא לצלן, אבער אז מען גייט זיך און מען פרובירט מיט אלע כוחות צו זען דאס גוטע אינעם קינד, שפירט דאס דער קינד און עס העלפט אים צוריק צו קומען.

זיי ממש'ף ווייטער צו לערנען מיט דיין זון, און אויך זאלסטו מקפיד זיין צו שמועסן מיט אים יעדן טאג אפילו סתם זאכן, נייעס וכדומה. און בעיקר זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן מיט הייסע טרערן ער זאל בתמנות האבן אויף אים און אויף אלע אידשע קינדער וואס פירן זיך נישט לויט די תורה, וועסטו אים צוריק ברענגען למושב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו מצליח זיין אין אלע דייער וועגן.

(עזרתו אמנה, פ' דברים תשע"ט)

נישט קיין טעם און קיין געשמאק, ווייל ביים אייבערשטן איז זייער חשוב יעדע קליינע זאך וואס א איד שטרענגט זיך אן צו טון פאר אים.

ווען א איד דינט דעם אייבערשטן אן קיין געפיל, ער שפירט נישט קיין געשמאק אין זיין לערנען און דאווענען, ער שפירט נישט קיין טעם אין די מצות וואס ער איז מקיים, איז דאס נאך אסאך מער חשוב ביים אייבערשטן. ווייל עס קומט אים אן אסאך שווערער דאס צו טון ווי פאר איינעם וואס שפירט יא א געשמאק דערין. און דעריבער איז דאס נאך מער חשוב, דער אייבערשטער האט א גרויסע נחת רוח פון דעם. און ווען דער אייבערשטער זעט אז דער איד שטרענגט זיך אן און דינט אים וויפיל ער קען, וועט ער אים זיכער צום סוף העלפן אז ער זאל יא באקומען דעם גוטן טעם און קענען דינען דעם אייבערשטן בשלימות מיט א חיות און געשמאק.

חז"ל זאגן (מגילה ט"ו) "אם יאמר לך אדם יגעתו ומצאתי, תאמין - אויב א מענטש זאגט דיר אז ער האט זיך געפלאגט און ער האט מצליח געווען, דאן זאלסטו אים גלייבן". שטעלט זיך א קשלא, אויב האט יענער טאקע מצליח געווען, דארף מען נישט בלויז גלייבן, מען קען דאך זען מיט די אויגן אז ער האט מצליח געווען. גלייבן דארף מען נאר א זאך וואס מען קען נישט זען מיט די אויגן.

זאגט רבי נתן (ליקוטי הלכות ברכת הפירות הלכה ה) אז ווען עס קומט צו רחמינות, ווען עס קומט צו דינען דעם אייבערשטן, דארט דארף מען יא גלייבן, נישט אייביג זעט מען מיט די פליישיגע אויגן די הצלחה, אמאל איז דא א מענטש וואס פלאגט זיך און מוטשעט זיך צו דינען דעם אייבערשטן, און ער זעט נישט אז ער זאל מצליח זיין. דארף מען אבער גלייבן אז ער האט זיכער מצליח געווען, ווייל דאס אליין איז ער פלאגט זיך פאר'ן אייבערשטן, דאס איז זיין גרעסטע הצלחה. ווען א איד האט א ריינע אמונה, ווייסט ער אז יעדע קלייניגקייט וואס ער האט זיך אנגעשטרענגט פאר'ן אייבערשטן איז נאר א גרויסע הצלחה, אפילו נאר א גוטע מחשבה, אפילו ער האט נאר געטראכט אז ער וויל זיין אויב, ווערט דאס אויך נישט פארלוירן, יעדע זאך ווערט אוועקגעלייגט, און אזוי זאמלט זיך אן אסאך גוטע זאכן פונעם מענטש, און אויב ער וועט האבן די סבלנות און אויסווארטן, וועט ער צום סוף אויך קענען זוכה זיין צו זען זיין הצלחה מיט די אייגענע אויגן אפענערהייט.

מען לייגט צו נאר איין "איינסער"

א אינגערמאן איז אמאל געקומען צו הרח"ק רבי דוד משה מטשורקוב ז"ע און זיך אפגערעדט אז לעצטנס האט זיין שווער אויפגעהערט צו דאווענען, ער גייט מער נישט שול און ער דאווענט מער נישט. און אזוי ווי דער אינגערמאן האט געוואוסט אז זיין שווער גייט אסאך צו דעם צדיק, האט ער געבעטן דעם צדיק אויב ער קען רעדן מיט זיין שווער, און זען אז ער זאל זיך פארעכטן און צוריק אנהויבן צו דאווענען.

דער צדיק האט געלאזט רופן דעם שווער, און ער האט אים געפרעגט אויב עס איז אמת וואס מען דערציילט אז ער האט אויפגעהערט צו דאווענען. האט דער איד געזאגט אז עס איז אמת, און די סיבה דערצו איז ווייל ער האט באמערקט אז ווען ער שטעלט זיך דאווענען קומען אים אריין אין קאפ אלע סארט שלעכטע געדאנקען, און וויפיל ער האט פרובירט זיך אפצושאקלען דערפון איז עס אים נישט געגאנגען, ער קען נישט פטור ווערן פון די שלעכטע מחשבות, און דעריבער האט ער געקלערט אז עס איז שוין געדרש נישט צו דאווענען בכלל און פטור אן עסק. קיינמאל איז האבן אזא צוהאקע און נארישע דאווענען מיט יענע פנים, וועט ער ענדערש אפלאזן דעם גאנצן דאווענען.

דער צדיק האט אים אויסגעהערט און דערנאך האט ער אים אויפגעקלערט אז ער טוט נישט ריכטיג "אויב וועסטו נישט דאווענען וועט זיכער גארנישט בלייבן פון דיין גאנצע אידשקייט, אויב אבער דו וועסט זיך אנשטרענגען צו דאווענען אפילו עס זעט אויס ווי עס זעט אויס, וועלן אבער מיט די צייט זיך צאמקומען די אלע יגיעות וואס דו האסט זיך געפלאגט צו דאווענען, און דו וועסט זוכה זיין אז דיין דאווענען וועט יא האבן א שיינעם פנים".

און ער האט דאס אים שוין אריין געטייטשט אין פסוק. דער פסוק זאגט (תהלים פז, ט) "ה' יספר בכתוב עמים", האט דער צדיק געטייטשט דעם פסוק "דער אייבערשטער ציילט אויף די וועג ווי אזוי די פעלקער שרייבן". ווען די אידן שרייבן נומערן שרייבט מען "איינס", "צווען" "הונדערט" א.א.וו. און די זעלבע אויף לשון הקודש, שרייבט מען אויך די נומערן מיט ווערטער, "אחד", "עשרה", "מאה" א.א.וו. וויאזוי ביי די גוים האבן זיי די נומערן וואס זיי שרייבן צ.ב.ש. "1", "10", "100". און דער אייבערשטער ציילט די נומערן לויט ווי די גוים ציילן עס.

און דער צדיק האט אים מסביר געווען: ווען דו דאווענסט אזא צוהאקטע דאווענען, וויפיל דו פרובירסט זיך אנצושטרענגען צו דאווענען ווי עס דארף צו זיין, גייט עס נישט. דו פילקט ממש אז די גאנצע דאווענען איז נאר א "זיראו", עס איז ממש גארנישט ווערד. אבער א "זיראו" איז דאך עס יא. און אזוי קלויבט זיך צוזאם אסאך "זיראו" ביז עס קומט איין טאג און דאס הארץ וועקט זיך אויף און מען הויבט אן שפירן א נאנטשאפט צום אייבערשטן, דאן לייגט מען צו נאר איין "איינסער", מען לייגט צו דעם אייבערשטן וואס איז דער אחד יחיד ומיוחד, און ווען מען לייגט צו אן "איינסער" צו זעקס "זיראו" האסטו שוין א מיליאן! און ווי מען "זיראו" מען לייגט צו, יעדעס מאל וואס מען שטרענגט זיך אן צו טון א גוטע זאך, אפילו ווען עס נישט אזוי געלונגען, אפילו ווען עס איז נאר א "זיראו", אויב איז אבער דער "איינסער" אויף די לינקע זייט, אויב האט מען דעם איינציגן באשעפער מיט זיך, דאן ווי מער "זיראו" מען לייגט

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (לז)

אין קורצן פון פריער: דער הייליגער רבי ווערט געוואויר פון הימל אז ער דארף פארן צום שטאט קאמיניץ, און ער לאזט זיך ארויס אויפ'ן וועג.

קעג

זיי זענען אנגעקומען קיין קאמיניץ, וואס געפונט זיך אוימגעפער הונדערט און פופציג קילאמעטער פון מעזיביזש.

אין יענע צייט, איז געווען פארבאטן פאר אידן צו וואוינען אין די שטאט קאמיניץ, און קיין שום איד האט נישט געטארט איבערנעכטיגן דארט אין שטאט. אלע אידן האבן געוואוינט אינדריסן פון שטאט, און ווער ס'האט געהאט עפעס געשעפטן צו מאכן דארט אין שטאט האט געקענט אריינגיין אין שטאט פייטאג, זיי האבן געמעגט דארט זיין א גאנצן טאג, פיינאכט האבן אבער אלע אידן געמוזט פארלאזן די שטאט.

ווען דער רבי איז געקומען דעמאלט קיין קאמיניץ מיט זיין באגלייטער, זענען זיי געווען דארט א גאנצן טאג ביז פיינאכט, און ווען די נאכט האט אנגעהויבן צופאלן, און אלע אידן האבן אנגעהויבן ארויסצוגיין, האט דער רבי געזאגט פאר זיין באגלייטער אז ער זאל אויך ארויסגיין פון שטאט מיט אלע אידן, און אז צומארגנס זאל ער צוריק אריינקומען און זיך טרעפן מיט'ן רבי'ן אויף א פאשטימטן ארט.

דער באגלייטער איז טאקע ארויסגעגאנגען, אבער דער רבי איז געבליבן דארט אין שטאט איבער נאכט, קיינער האט אים נישט באקערקט דארט, און קיינער ווייסט נישט וואס דער רבי האט געטון דארט די גאנצע נאכט. דעם קומענדיגן טאג איז דער באגלייטער צוריק געקומען אין שטאט, און טאקע געטראפן דעם רבי'ן דארט וואו זיי האבן אפגעשמועסט זיך צו טרעפן.

דערנאך איז דער רבי געגאנגען מיט'ן באגלייטער איבער די שטאט, זיי זענען אריינגעגאנגען אין אסאך הייזער, זיי האבן איבעראל געטראפן עפעס א וועג און תירוץ פארן וואס אריינצוגיין, ביי עטליכע הייזער האבן זיי געפֿען אז זיי דארפן אביסל פֿרוינפֿן און דאס גלייכן, און אזוי זענען זיי אנגעקומען אין גאר אסאך הייזער. קיינער ווייסט נישט וואס די פרונה פון רבי'ן איז געווען מיט דעם, און וואס ער האט געוואלט דארט אויפטון.

נאכדעם זענען זיי צוריק געפארן קיין מעזיביזש, דארט האט דער רבי אויסגעפירט דעם צוזאג וואס ער האט געגעבן פאר זיין מאמע די צדיקת אז ער וועט גיין צום קבר פון הייליגן בעל שם טוב זי"ע. אויך האט ער דארט מיטגענומען מיט זיך ר' שמעון, אזוי ווי ער האט אים צוגעזאגט אויפ'ן וועג קיין קאמיניץ. דער רבי האט זיך געזעגנט מיט זיינע עלטערן, און פון דארט איז ער צוריק געפארן צו זיין היים אין שטאט מעדוועדיאוועקע.

קעג

פון דעמאלט און ווייטער, פון ווען דער רבי האט איבערגענעכטיגט אין קאמיניץ, איז געגעבן געווארן ערלויבניש פאר אידן צו וואוינען דארט אין שטאט.

[אין די היסטאריע ביכער ווערט געשריבן, אז די רשות פאר אידן צו וואוינען אין שטאט קאמיניץ איז געגעבן געווארן דורך קיינער פאלוס אין יאר 1797 למספרם, וואס דאס איז דאס יאר ווען דער רבי האט דארט איבערגענעכטיגט.]

פארזעצונג קומט א"ה גענומען פון ספר "פעילת הצדיק"

אומאן ראש השנה!

אלע אייערע געברויכן פאר אומאן

עירליין טיקעטס; טרעוול אינשורענס; און נאך

~ בעסטע פרייזן און שנעלסטע סערוויס ~

אייער פריינד

Plan it Rite
אלי קנאלל
718-506-4341 Travel the right way

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

בחורים לערנען פערציג מאל מסכת תענית ביז ראש השנה

דעם פרייטאג, חמשה עשר באב, הויבט זיך אן די מסכת תענית טומל אין ישיבה, די בחורים ווערן צוגענאגלט צו די בענקלעך, די אויגן צוגעבינדען צו א גמרא מסכת תענית, מ'הויבט אז לערנען פלייסיג מיט חשק, און מענדיגט יעדן טאג נאכאמאל גאנץ מסכת תענית.

אין יאר תשע"א, פאר חמשה עשר באב, האט מוהרא"ש געזאגט פארן ראש ישיבה אז ער גייט אריבערקומען אין קעמפ אום חמשה עשר באב, א טאג וואס איז מסוגל פאר שידוכים, און ער וועט פועל'ן שידוכים פאר די בחורים.

אום חמשה עשר באב איז מוהרא"ש טאקע געקומען אין קעמפ, מען האט געמאכט א גרויסע סעודה, מוהרא"ש האט גערעדט א לאנגע צייט צו די בחורים, און ביים סוף פון די דרשה האט מוהרא"ש געזאגט פאר די בחורים אז אלע בחורים פון זיבעצן יאר און העכער וואס וועלן ענדיגן יעדן טאג מסכת תענית אין די פערציג טעג פון חמשה עשר באב ביז ראש השנה, וועלן זיי א"ה טרעפן זייער שידוך גלייך נאך ראש השנה. פון דעם קומענדיגן טאג האט מען מער נישט געקענט רעדן צו קיין בחור אין קעמפ, אלע בחורים האבן זיך צוגעכאפט דערצו און אנגעהויבן לערנען מסכת תענית מיטן ציל צו ענדיגן די גאנצע מסכת יעדן טאג פון פריש.

עס האט נישט גענומען קיין לאנגע צייט, דער יצר הרע האט נישט געקענט אויסהאלטן צו זען ווי די בחורים לערנען אזוי פלייסיג, און אז באלד וועלן זיי שוין אלע חתנים ווערן, האט זיך אנגערוקט שווערע שטורעם ווינטן, דער האריקען "אירון" איז אנגעקומען מיט פולן קראפט, און ווען מען האט זיך אויפגעוועקט איין אינדערפרי, האט מען געזען אז דער טייכל וואס לויפט נעבן קעמפ האט זיך געהויבן מיט איבער צען פיס העכער ווי געווענליך, און די קעמפ ווערט מער און מער פארפלייצט מיט וואסער.

די לעקטער און וואסער איז געווארן אפגעהאקט, און די גאנצע קעמפ האט געמוזט זאפארט אויסגעליידיגט ווערן, די שטאטישע רעסונג איינהייטן זענען אנגעקומען מיט פאליציי קארס און פייער טראקס צו נעמען דעם עולם, אזוי ווי די גאסן און וועגן זענען שוין געווען פארפלייצט און מען האט מער נישט געקענט ארויספארן מיט געווענליכע אויטאס. די באאמטע האבן גענומען א טייל עולם צום פייער סטאנציע, און די אנדערע האבן זיך אויסגעשפרייט צו אנדערע געגנטער וואס זענען געווען אביסל העכער און נישט געווארן אזוי שטארק אפגעקריט פונעם האריקען.

יעדער איז ארויסגעלאפן מיט די נשמה אין די הענט, איידער די גאנצע קעמפ געפונט זיך שוין אונטער'ן וואסער. די בחורים האבן אבער מיטגעשלעפט זייער תפלין ועקל אין איין האנט, און די גמרא מסכת תענית אין די אנדערע האנט, ווייל זיי האבן נישט געוואלט פארפאסן אפילו נאר איין טאג פון צו לערנען מסכת תענית. וואו די בחורים זענען נאר אנגעקומען, טייל אין די פייער סטאנציע, טייל אין א גאז סטאנציע, טייל אין אנדערע קעמפ און קאנטריס, האבן אלע געענדיגט די גאנצע מסכת, טראץ די אלע טלטולים און שוועריקייטן.

ווען די שטורעמעס האבן נאכגעלאזט און מען האט שוין ענדליך געקענט זיך צוריק קערן אין קעמפ, איז אבער נאכאלץ נישט געווען קיין לעקטער אין קעמפ. אבער די בחורים האבן ווייטער געמוזט ענדיגן די גאנצע מסכת יעדן טאג, און צו די שוין פון ליכט זענען די בחורים געזעסן ביז אין די שפעטע נאכט שעות און געלערנט פלייסיג א בלאט גמרא און נאך א בלאט גמרא. למעשה האבן די בחורים אויסגעפירט און האבן זוכה צו ענדיגן פערציג מאל מסכת תענית, יעדן טאג ביז ראש השנה. צדיק גוזר והקב"ה מקיים, גלייך נאך ראש השנה האבן אנגעהויבן ווערן חתנים אין ישיבה, און אין לויף פונעם ווינטער זמן תשע"ב, האבן אלע בחורים געטראפן זייער שידוך, זיי האבן ב"ה שוין חתונה געהאט און אויפגעשטעלט ערליכע אידישע שטובער לשם ולתפארת.

במשך די יארן זינט דעמאלט, האט עס ווייטער אנגעהאלטן יאר יערליך, די פרישע בחורים האבן יעדעס יאר געענדיגט מסכת תענית פערציג מאל פון חמשה עשר באב ביז ראש השנה, און ב"ה פילע שידוכים זענען געשלאסן געווארן אין דעם זכות אין לויף פון די יארן. אויך פילע בחורים פון אנדערע ישיבות, וואס האלטן מיט די דרשות און שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, האבן זיך אויך צוגעכאפט צו דעם, זיי האבן אויך געלערנט מסכת תענית פערציג מאל, און זענען ב"ה אויך געהאלפן געווארן מיט <<<<<<

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידיס, USB, SD, און נאך; דעליוועריס צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908 און מיר וועלן פרובירן בעז"ה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש אשר בנחל וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומזוני, ויומים הגונים, רפואות וישועות. רופט שוין 845-248-1651

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה מאטי הערצאג הי"ו צו די אפשערן פון זיין זון אליעזר שלמה למו"ט דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / 712-444-9169 / 845-414-8426 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך 03303502361 / 212-444-9191 / 845-414-8429 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 < BreslevCenter.com >